

EL NOSTRE TESTIMONI

EL MEU RECORD D'INFANTESA

M'ha costat molt començar a escriure alguns dels meus records, en tinc molts, però des de la llunyania tots ells em semblaven petits i poca cosa per contar-ho, però en una de les reunions, que va ser molt acollidora, l'expressió "te'n recordes..." aflorava a cada moment... La piscina del *parque* (rècord de banyistes per cm²), la del barri, amb les seves tortugues, que més d'un cop passàvem per un dels forats mes petit del que tocava! Cada diumenge al cine amb tota la família, ja teníem l'abonament a l'Ebro. Nosaltres teníem les butaques al passadís. El meu germà era petit i si es cansava ja no molestàvem a la resta de la fila. Cacauets, caramels llargs de coloretts que hi fèiem punta, i alguna que altra vegada, un *Sandarú*.

El que recordo amb molta nostàlgia és quan tota la colla (érem molts, suposo que els veïns ja temien l'hora de jugar, però no teníem res més) anàvem a jugar al cementiri, ja que a l'estar formigonat, aprofitàvem les juntes per marcar els límits dels camps, així no calia ratllar-los cada dia. Un dia a la setmana el dedicàvem a dir un per un qui ens agradava... algun dia marxaves contenta, algun altre no gaire... Suposo que sembla una mica pobre com a record, però amb una pilota, molts amics i ganes de passar-ho bé, en teníem prou..